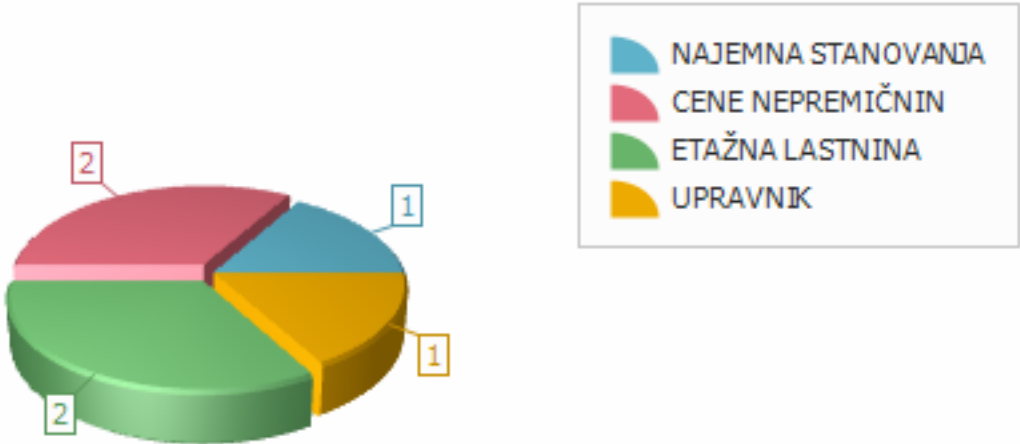

Poročilo medijskih objav

Pripravljeno: 30.04.2025

Pojavnost:

Ključne besede v poročilu:

NAJEMNA STANOVANJA	1
CENE NEPREMIČNIN	2
ETAŽNA LASTNINA	2
UPRAVNIK	1

Pregled objav

30. 04. 2025	Mladina	Stran/Termin: 58	SLOVENIJA
Naslov:	Dom kot privilegij		
Vsebina:	Stanovanjska kriza se zrcali tudi v umetnosti, saj številna umetniška dela opozarjajo, da dom, zlasti za mlade, ni več zatočišče, pač pa simbol velike stiske in negotove prihodnosti		
Avtor:	Dora Trček		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	NAJEMNA STANOVANJA, CENE NEPREMIČNIN		
30. 04. 2025	Nedeljski dnevnik	Stran/Termin: 23	SLOVENIJA
Naslov:	Vgradnja dvigala		
Vsebina:	V našem bloku bodo etažni lastniki, kot kaže, sprejeli sklep, v skladu s katerim se bodo odločili za vgradnjo dvigala. Kar nekaj izmed nas se s tem sklepom ne strinja iz preprostega razloga, ker bi nas to preveč stalo. Glede na to me zanima, ali imamo kakšno možnost, da tak sklep pravno izpodbijamo?		
Avtor:	Boštjan Turk		
Žanr:	VEST		
Gesla:	ETAŽNA LASTNINA, UPRAVNIK		
30. 04. 2025	Večer	Stran/Termin: 14	SLOVENIJA
Naslov:	Stanovanja bodo prodali(skoraj) vsi		
Vsebina:	Urad za nadzor, kakovost in investicije v zdravstvu je tik pred ciljem, da odkupi celotno poslopje ob gradbišču mariborske onkologije. Ponudbo je zavrnil zgolj lastnik največjega stanovanja		
Avtor:	Tomaž Klipšteter		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	ETAŽNA LASTNINA		
30. 04. 2025	Slovenske novice	Stran/Termin: 2	SLOVENIJA
Naslov:	Skriti v raju na Pokljuki		
Vsebina:	V osrčju Triglavskega narodnega parka stoji prestižno počitniško naselje Goreljek		
Avtor:	TINA HORVAT		
Žanr:	POROČILO		
Gesla:	CENE NEPREMIČNIN		

Dom kot privilegij

Stanovanjska kriza se zrcali tudi v umetnosti, saj številna umetniška dela opozarjajo, da dom, zlasti za mlade, ni več zatočišče, pač pa simbol velike stiske in negotove prihodnosti

Piše: Dora Trček

»Mladi smo / čakali, da / nepremičnine / padejo. / Prej se bodo / premaknile / in shodile, / kot pa padle. / Eni so plesali, / drugi smo jokali, / tretjim je čas / mineval v / plačevanju / najetih garsonjer, / jaz sem delala / hude kombuče. / ... / Kako naj tržim / svoje možgane, / da bom preživela. / Vem, da nič ne vem / in da vse znam.« To je pesem z naslovom *Cene* iz pesniške zbirke *Žilazili*, ki jo je lani v samozaložbi izdala pronicljiva pesnica, igralka in performerka Anja Novak - Anjuta. Z njenimi verzmi se danes lahko poistoveti marsikdo. Pesem pa je tudi eden izmed dokazov, da so bremena bivanjske krize pri nas v zadnjih nekaj letih prodrla že v vse pore umetnosti – od poezije do proze in gledališča.

Slovenska ustava v svojem 78. členu določa, da »država ustvarja možnosti, da si državljani lahko pridobijo primerno stanovanje«. V resnici pa država te možnosti desetletja ni ustvarjala. Celovite stanovanjske politike se je zares lotila šele sedanja vlada, njene predhodnice pa so stanovanjsko problematiko praviloma prepuščale trgu, čeprav so razmere pred njihovimi očmi postajale nevzdržne. Potrebe po stanovanjih so nenehno rasle in posledično tudi cene nepremičnin. Novih neprofitnih najemnih stanovanj pa skorajda ni bilo. Prav tako ne študentskih domov in domov za ostarele. Kaj šele, da bi sprejeli pravičnejše obdavčitve nepremičninskih mogotcev, ukrepe za omejitev oddajanja nepremičnin prek spletne platforme Airbnb ali ukrepe, ki bi zamejili rekordne cene najemnin. Stanovanjska kriza je na koncu prizadela vse generacije. Najočitnejše pa najmlajše, ki ne le, da o nakupu stanovanja ne morejo niti sanjati, pogosto so jim nedosegljiva tudi najemna stanovanja in sobe.

Zakaj se mora umetnost ukvarjati z vprašanjem pravice do doma, z nečim tako temeljnim in samoumevnim? Ker to ni več samoumevno. In vprašanje je, ali še kdaj bo.

Tako ni nenavadno, da so se stanovanjski krizi v zadnjih letih posvetili tudi številni umetniki. Najprej zato, ker je med njimi še posebej veliko prekarne delavcev v ranljivih ekonomskih položajih. Hkrati pa se umetnost že od nekdaj odziva na družbenopolitično realnost in jo kritično obravnava. Ko umetnost začne na neko temo opozarjati, pa to pomeni, da se je nekaj hudo zalomilo. Ko se nekateri vzorci v umetnosti začnejo ponavljati, je že v nebo vpijoče, da ne gre več le za osebne stiske posameznikov, temveč za sistemski problem.

Na veliko bivanjsko krizo v naši prestolnici, najlepšem mestu na svetu, kot ga rad imenuje ljubljanski župan Zoran Janković, je začel že pred nekaj leti opozarjati umetniški kolektiv Kvadratni meter, ki je s serijo domiselnih intervencij v javni prostor opominjal na nemogoče razmere, v katerih smo se znašli zaradi nedostopnosti najemnih stanovanj, gentrifikacije in turistifikacije. Poleti 2021 so na Muzejski ploščadi Metelkova denimo postavili odmevni *Spomenik stanovanjski krizi*, navidezno betonski monolit, sestavljen iz kubični meter

velikih votlih kock kot simbolom pretesnih in predragih najemniških prostorov. V te kocke je bilo mogoče splezati in si tako vsaj za hip izboriti – majceno, utesnjeno, prepišno – lastno sobo.

Leto kasneje so članice istega kolektiva razstavne prostore Zavoda za sodobne umetnosti Aksioma v središču Ljubljane preoblekle v stanovanje, ki ga je mogoče najeti prek platforme Airbnb. Za to se niso odločile po naključju, kratkoročno oddajanje stanovanj turistom prek te platforme je namreč pomembno pripomoglo k zmanjšanju števila razpoložljivih najemnih stanovanj za prebivalce mesta in tudi k rasti cen nepremičnin in najemnin. Koalicija sicer v kratkem vendarle napoveduje sprejetje zakona, ki bo tovrstno oddajanje nepremičnin vsaj nekoliko omejilo.

Od razstave Kvadratnega metra mineva že poltretje leto, obiskovalci pa se je še vedno nadvse živo spominjajo. Kako tudi ne, njene avtorice so jih že kmalu po odprtju razstave vrgle na cesto. Ob tem so jim pojasnile, da si razstavo lahko ogledajo le, če razstavni prostor najamejo prek platforme Airbnb.

Te dni je v Ljubljani na ogled neka druga umetniška razstava, ki se ukvarja tudi z nepremičninsko krizo. Gre za razstavo s povednim naslovom *Ljubezen ne plačuje najemnine*, pri kateri se v Celju živeča japonska umetnica Keiko Miyazaki (več o njej si lahko preberete v rubriki *Portret*) ukvarja z vprašanjem, kako ekonomski sistemi vplivajo na naša intimna življenja, na naša partnerstva, tako rekoč na vsako našo odločitev.

Keiko Miyazaki ima sicer za seboj izkušnjo življenja v več različnih državah, kar ji je pomagalo spoznati, kako zelo je naše vsakdanje življenje odvisno od sistema, v katerem živimo. »Na Japonskem in v Združenem kraljestvu sem pogosto čutila, da je sistem le nekaj, v čemer živim, tako kot na primer vreme. Ljudje so se le redko spraševali o njem,« pravi umetnica. »V Sloveniji pa sem opazila nekaj drugega. V spominu ljudi in v nekaterih delih sistema so še vedno sledi socializma, ki pa se vse bolj odmi-kajo. Starejše generacije se spominjajo časa večje stabilnosti in socialne podpore, mlajši pa odraščajo z več negotovosti in pritiska, da morajo stvari reševati sami. Sistem se zdi ujet med preteklostjo in prihodnostjo.«

Podobno kot njena razstava uvid v intimna življenja in bivanjske stiske ponuja tudi roman *Zajtrk prvakinj*, ki ga je pesnica in pisateljica mlajše generacije Liu Zakrajšek lani izdala pri založbi LUD Literatura. Roman, ki je bil nominiran za najboljši literarni prvenec lanskega Slovenskega knjižnega sejma, pripoveduje o triindvajsetletnici, ki se ob

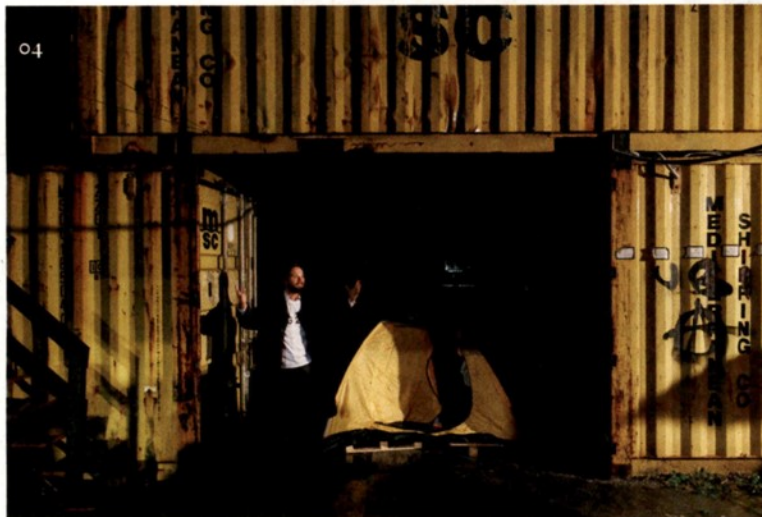
60

Umetnost

Mladina 18 / 30.04.2025

04

03 Radost, drama Nejca Gazvode na odru Mestnega gledališča ljubljanskega, je postavljena v okvir stanovanjske krize, ki dobro zaobjame vse, kar nas muči. / Foto: Peter Glodani/MGL

04 Predstava Bora Ravbarja Kje mi živimo v Novi pošti opozarja, da je stanovanjska kriza medgeneracijski problem. / Foto: Matej Povše/SMG

nas trenutno muči,« pravi avtor. »Radost govori o svobodi in o tem, da so zaradi specifičnih situacij trenutnega zeitgeista sanje čisto redefinirane glede na prejšnje generacije.« In kaj je danes sploh svoboda? »Svoboda je, da veš, da si neke varen. Če se lahko tvoja situacija spremeni čez noč, to prinese s sabo negotovost, anksioznost.«

Ko je pisal dramski tekst, je veliko razmišljal o Odiseju in njegovi vrnitvi na Itako. »Takrat se je vrnil v lastno hišo in pobil snubce svoje žene, po dolgi in naporni poti si je meč obrisal v robec ob lastnem kaminu. Zdaj bi moral plačati dodaten strošek najemodajalcu za čiščenje krvi iz tapisona, parkirnega mesta pa sploh ne bi našel, ker je to že dodatnih 150 evrov na mesec. Če bi po letih potovanja sploh še bilo njegovo stanovanje tam ali bi pač naletel na Airbnb. Veliko literarnih del temelji prav na navezavi svoboda – dom. Celoten Čehov pogrne v najemniški družbi. Ni več o čem sanjati, ni se kam vračati. Resnično so bizarni časi.«

Gazvodo v ustvarjalnem procesu zanima tisti trenutek, ko človek izgubi nekaj, kar vsi razumemo – ko izgubi dom. »Kdo bolj načitan od mene bi me lahko popravil, ampak ne verjamem, da je kadarkoli obstajala kultura v zgodovini človeštva, ki ni imela neke oblike doma kot osnovne vrednote, naj so bili še taki nomadi. Zdaj pa ga izgubljamo povsod, vsi smo samo še najemniki vsega v naših življenjih.«

Igralka in performerka Lina Akif, sicer članica igralskega ansambla Slovenskega mladinskega gledališča, se je obravnave stanovanjske problematike lotila v sedemletnem projektu Čokolina v produkciji zavoda Maska. Gre za projekt, v katerem bo v naslednjih letih poskušala zbrati denar za nakup stanovanja in postati prva temnopolta ženska v Sloveniji, ki si bo sama kupila stanovanje. Po statistiki je v naši državi temnopolnih žensk, ki so lastnice stanovanja, namreč »manj kot pet«, pa še te so stanovanje oziroma hišo kupile skupaj s partnerjem ali so jih podedovale.

Lina Akif je tako začela ustvarjati videoperformanse, ki so od januarja

jih je ustvaril brutalen najemniški trg in sta jih našla v medijskih zapisih, na nepremičninskih portalih, v skupinah na družbenih omrežjih, nekatere pa sta doživela tudi sama ali pa njuni sodelavke in sodelavci (v predstavi igra tudi denimo v uvodu omenjena vsestranska ustvarjalca Anja Novak - Anjuta). Prostorsko razgibana uprizoritev, ki nas popelje skozi različna prizorišča in omnibus zgodb posameznik in posameznikov različnih profilov in socialnih ozadij, nam sporoča, da je stanovanjska kriza medgeneracijski problem, ki spravlja v stisko ogromno število mladih, pri tem pa so ranljive (in v tem nevidne) tudi starejše generacije, zlasti tiste zunaj urbanih središč. In da stanovanje dandaneš ni več le dom, pač pa sredstvo za pridobivanje in kopičenje premoženja.

Oktobra lani so tudi v Mestnem gledališču ljubljanskem premierno uprizorili dramo, ki je umeščena v okvir bivanjske krize. V ospredju drame Radost (na sporedu bo ponovno 6. maja!), ki jo je napisal in režiral Nejc Gazvode, sta Maša (Klara Kuk), mlada ženska sredi dvajsetih, ki opravlja tri enako nesmiselne službe, in njena sestra Julija (Diana Kolenc), brucica na filofaksu, ki se jima posreči za majhen denar najeti zgornje nadstropje dotrajane hiše v lasti upokojene frizerke Mette (Mirjam Korbar) – pri tem pa v njihova življenja vstopi še Aljoša (Matej Puc), Mettin stari prijatelj, ki se je pred leti odpravil v tujino v upanju na boljšo prihodnost. »Zanimale so me sanje, dostojanstvo, svoboda, vse to v medosebnih odnosih. In v Radosti sem o tem govoril skozi stanovanjsko krizo, ki se mi je zdela, da dobro zaobjame vse to, kar

Mladina 18 / 30.04.2025

Umetnost

61

- 05 Lina Akif skuša s projektom Čokolina, v okviru katerega na platformi OnlyFans uporablja strategije spolnega dela, kupiti stanovanje. / Foto: Asiana Jurca Avci
- 06, 07 Naslovnici romanov Nekadilci brez otrok Nike Nikolič in Zajtrk prvakinj Liu Zakrajšek, ki se prav tako dotakneta stanovanjske krize.

letos dostopni na platformi OnlyFans in se vrtijo okrog stanovanjske problematike, a uporabljajo strategije spolnega dela. Za lažjo predstavo: šepetaje denimo bere Engelsov esej *The Housing Question* (Stanovanjsko vprašanje) ali pa kot seksi učiteljica predava o Jazbinškovem zakonu, ki je v 90. letih omogočil poceni odkupe dotlej izjemno številnih najemnih stanovanj in tako tudi sam znatno prispeval k današnjim razmeram.

Ideja o tem umetniškem projektu se je Lini Akif porodila pred nekaj leti, ko je kot samozaposlena v kulturi delala pri več projektih hkrati in bila ves čas na robu izgorelosti, pri čemer so se življenjski stroški skokovito podražili, honorarji pa so ostali enaki. »Kljub nenehnemu delu sem si stanovanje delila s cimri in žive-la od računa do računa,« pravi. »Ta situacija seveda ni unikatna, mnogo je prekarnih delavcev, ki delajo projektno ali imajo pogodbe za določen čas, hkrati pa živijo v najemniških stanovanjih – prav tako za določen čas. To je življenje brez kakršnekoli varnosti in stabilnosti. Tako smo se s prijateljicami pogovarjale, kakšne so sploh možnosti, da si bomo kdaj lahko privoščile svoj lastni dom. Če nisi dedič nepremičnine, če ti pri nakupu ne pomagajo starši ali če nisi zaposlen za nedoločen čas in s tem kreditno sposoben, je to praktično nemogoče.« Sama sicer svoj osebni položaj izboljšuje z zaposlitvijo v javnem sektorju, trdim delom in varčevanjem. A kljub temu so njene možnosti za nakup nepremičnine v naslednjem desetletju po mnenju bank skoraj nične.

Tako se ji je na neki točki zdela edina rešitev platforma OnlyFans, kjer, sodeč po medijskem poročanju, nekatere uporabnice služijo neslutene vsote denarja. Iz tega se je porodila ideja o sedemletnem performativnem projektu, kjer si želi z objavo videovsebin zaslužiti vsaj za aro, saj njene trenutne strategije na neizprosнем stanovanjskem trgu ne učinkujejo.

Opaža tudi, kako bivanjska stiska vpliva na ustvarjanje. »Če si ujet v začarani krog, kjer živiš od honorarja do honorarja,

in te še skrbi za streho nad glavo, hodiš na ogromno ogledov za sobe, ki si jih lahko komaj privoščiš, na koncu pa za najemnika nisi niti izbran – saj so tudi ogledi za stanovanja pravzaprav avdicija, na katere pride veliko ljudi –, res težko ustvarjaš. Enostavno ti strah, negotovost in utrujenost vzamejo vso kapaciteto za kreativno,« pravi Lina Akif. »Sele ko se počutiš varnega, si upaš tvegati in si lahko privoščiš napake, ki so na neki način nujne za tvoj ustvarjalni razvoj. Razumem, da obstaja mit o revnih umetnikih, ki umirajo v Cukrarni, ampak leta 2025 živimo v drugačnem svetu.«

Ko umetnost doma ne prikazuje več kot zatočišča in temeljne pravice vsakega človeškega bitja, pač pa kot simbol

stiske in negotove prihodnosti, ustvarja jasno sporočilo – da je država odpovedala. Stanovanjska kriza v Sloveniji ni več zgolj ekonomski ali politični problem, postala je kulturni simptom družbene neenakosti.

Hkrati pa se poraja vprašanje: zakaj se mora umetnost sploh ukvarjati z vprašanjem pravice do doma, z nečim tako temeljnim, z nečim, kar bi moralo biti samoumevno? A se mora. Ker četudi je pravica do doma temeljna, že dolgo ni več samoumevna. In kljub trenutnim poskusom, da bi problematiko pri nas vsaj do neke mere sistemsko uredili, je vprašanje, ali sploh še kdaj bo. x

30. 04. 2025

Nedeljski dnevnik

Stran/Termin: 23

Naslov: Vgradnja dvigala

Naklada: 68.650,00

Avtor: Boštjan Turk

Površina/Trajanje: 102,93

Rubrika/Oddaja: ODMEVI

Žanr: VEST

Gesla: ETAŽNA LASTNINA, UPRAVNIK

Paragrafi

Boštjan Turk

Vgradnja dvigala

V našem bloku bodo etažni lastniki, kot kaže, sprejeli sklep, v skladu s katerim se bodo odločili za vgradnjo dvigala. Kar nekaj izmed nas se s tem sklepom ne strinja iz preprostega razloga, ker bi nas to preveč stalo. Glede na to me zanima, ali imamo kakšno možnost, da tak sklep pravno izpodbijamo?

Bralec

Odgovor: Tisti etažni lastniki, ki se s takim sklepom ne strinjate, lahko predlagate razveljavitev sklepa, pri čemer morate predlog vložiti v enem mesecu od sprejetja sklepa oziroma, če zanj niste vedeli, v treh mesecih od obja-

ve sklepa na oglasni deski. O vložitvi predloga morate obvestiti upravnika v treh delovnih dneh od njegove vložitve, sicer odgovarjate etažnim lastnikom za stroške, ki so jih imeli z začetkom izvajanja izpodbijanega sklepa. O predlogu odloča sodišče prednostno, pri čemer pri odločanju upošteva porazdelitev bremen za etažne lastnike, ki se z odločitvijo niso strinjali, prav tako upošteva, ali bi se s posegom poslabšal posamezni del etažnega lastnika, ki izpodbija odločitev. Poudarjam tudi, da v primeru, če etažni lastniki, ki so sklep o vgradnji dvigala sprejeli, v celoti krijejo stroške tega posega, etažni lastniki sklepa ne morete izpodbijati iz tega razloga. ■

30. 04. 2025

Večer

Stran/Termin: 14

Naslov: Stanovanja bodo prodali(skoraj) vsi

Naklada: 17.789,00

Avtor: Tomaž Klipšteter

Površina/Trajanje: 167,84

Rubrika/Oddaja: MARIBOR

Žanr: POROČILO

Gesla: ETAŽNA LASTNINA

MASARYKOVA

Stanovanja bodo prodali (skoraj) vsi

Urad za nadzor, kakovost in investicije v zdravstvu je tik pred ciljem, da odkupi celotno poslopje ob gradbišču mariborske onkologije. Ponudbo je zavrnil zgolj lastnik največjega stanovanja

Tomaž Klipšteter, Dnevnik

Konec marca je Urad za nadzor, kakovost in investicije v zdravstvu (UNKIZ) pripravil nove ponudbe za odkup sedmih stanovanj na naslovu Masarykova 24-26, tik ob gradbišču nove mariborske onkologije. Januarske ponudbe so namreč stanovalci soglasno zavrnil, ker niso izpolnile njihovih pričakovanj. Šest etažnih lastnikov so izboljšane ponudbe zadovoljile, je razkril njihov pooblaščenec, odvetnik **Robert Berkovič**. Do srede, ko poteče 30-dnevni rok, bodo zato uradu sporočili, da so pripravljeni prodati nepremičnine. Lastnik največjega, 125 kvadratnih metrov velikega stanovanja bo ponudbo zavrnil. Cenilec je namreč vrednost kvadratnega metra brežhibno urejenega in vzdrževanega stanovanja ocenil najnižje med vsemi, na nekaj več kot 1500 evrov. Lastnik bo

zdaj ubral drugačno taktiko. "Stanovanja predstavlja dve ločeni enoti, ki ju je kupil posamezno. Od UNKIZ-a bo zato zahteval, da se vsako stanovanje oceni in odkupi ločeno," je razložil odvetnik Berkovič. **Ivan Osrečki**, vršilec dolžnosti direktorja UNKIZ-a, je v začetku aprila poudaril, da je treba upoštevati celotno ponudbo, ne zgolj ocenjeno vrednost kvadratnega metra. V končni ceni je namreč všteta še odškodnina zaradi prisilne prodaje, pa tudi odvetniški in selitveni stroški. In, ne nazadnje, še nova dodatna odškodnina za posebne razmere, ki so jo ovrednotili na desetino ocenjene vrednosti nepremičnine. Tisti, ki bodo sprejeli ponudbo, bodo zato prejeli od 167 tisoč do 218 tisoč evrov za svoje nepremičnine. Lastniku, ki bo ponudbo zavrnil, so ponudili nekaj več kot 296 tisoč evrov.

30. 04. 2025

Slovenske novice

Stran/Termin: 2

Naslov: Skriti v raju na Pokljuki

Naklada: 36.290,00

Avtor: TINA HORVAT

Površina/Trajanje: 598,28

Rubrika/Oddaja: DAN V NOVICAH

Žanr: POROČILO

Gesla: CENE NEPREMIČNIN

Skriti v raju na Pokljuki

**V osrčju Triglavskega
narodnega parka stoji
prestižno počitniško
naselje Goreljek**

**Lastniki so lahko le
zelo premožni, saj so cene
nepremičnin rekordne**

TINA HORVAT

tina.horvat@slovenskenovice.si

BOHINJSKA BISTRICA

Pokljuka je zaradi svojih naravnih lepot v vseh letnih sezonah množično obiskan gorski raj v osrčju Triglavskega narodnega parka (TNP). Za večino obiskovalcev je naša največja gorska planota poleg naravnih lepot, gora, ki jo obkrožajo, znamenitih smrek in jesenskih jurčkov, znana po biatlonskem centru, hotelu Pokljuka in dveh manjših smučiščih, od katerih je tisto na Rudnem polju opustelo. Marsikdo, celo stalni obiskovalci Pokljuke, pa ne ve, da se v senci mogočnih poključskih gozdov skriva največje počitniško naselje na območju TNP, ki je obenem tudi eno najbolj prestižnih v Sloveniji.

Razkošje sredi TNP

Večina obiskovalcev Pokljuke se z Rudnega polja namenja proti goram ali na sprehod po gozdu. A tisti redki, ki bolj po naključju zavijejo do naselja Goreljek oziroma še naprej od hotelov Pokljuka in Jelka navzdol proti Bohinjski dolini, so presenečeni, ko v osrčju našega edinega nacionalnega parka naletijo na ogromno počitniško naselje s čudovitimi pogledi na Julijce, Karavanke in tudi Kamniško-Savinjske Alpe. Na nekdanji planini koprivniških kmetov, ki spada na območje TNP in v občino Bohinj ter je po Občinskem prostorskem načrtu (OPN) zavarovano kot območje nasebinske dediščine, občasno še odmevajo kravji zvonci, a od pastirske idile je ostalo bolj malo. Na mestu nekdanjih nekaj deset skromnih lesenih pastirskih stanov se zdaj bohotijo brunarice vseh dimenzij, od pravljicnih lesenih hišk do ogromnih razkošnih vil, pred katerimi se bleščijo zunanji džakuziji, v njihovi notranjosti pa so skriti pravi

Med lastniki nepremičnin na Goreljku so premožni Slovenci, predvsem gospodarstveniki in politiki, tudi kakšen športnik se najde.

mali centri dobrega počutja s savnami in bazeni. Po naših neuradnih podatkih naj bi bilo v tem razpotegnjenem naselju razpršenih več kot 200 nepremičnin, ki so jim spremenili namembnost in jih uporabljajo za bivanje ali oddajanje. Predvsem poleti, pa tudi pozimi, je to nekoč neposeljeno območje zdaj eno od bolj obremenjujočih za tukajšnjo naravo, saj se lastnikom pridružijo številni turisti, gostje v njihovih namestitvah.

Kardeljeva vila

Med lastniki nepremičnin na Goreljku so mnogi precej premožni Slovenci, predvsem gospodarstveniki in politiki, pa tudi kakšen športnik se najde med njimi. Tako je naš nekdanji vrhunski kolesar **Tadej Valjavec** v bližini hotela Jelka leta 2007 kupil nekdanji državni objekt, zgrajen v Plečnikovem stilu, ki se ga je prijelo ime Kardeljeva vila. Obnovil ga je v butični hotel in ga poimenoval Vila Triglav. Na drugi strani Goreljka si od lani veliko bolj skromno leseno počitniško hiško obnavlja tudi naš kolesarski ponos **Primož Roglič**, ki jo bo imel po vsej verjetnosti za lastno uporabo oziroma za miren oddih v naravi. Malo naprej je hiša nekdanjega ministra za kmetijstvo **Milana Pogačnika**. Med izstopajočimi objekti v naselju sta čudovita brunarica v lasti nekdanjega člana uprave Kolinske **Jožeta Kovačiča** in že kar veleposestvo lastnika podjetja za letalsko logistiko Jacob's center **Roberta Grabljeveca**. Da gre za pravi skriti dragulj in enega najbolj prestižnih in dragih koticov Slovenije, kaže tudi pogled na nepremičninske portale in

FOTO: LEON VI

FOTO: MAVRIC

FOTO: JOŽE SUHAI

Vila Triglav je v lasti nekdanjega vrhunskega kolesarja Tadeja Valjavca. FOTO: DEJAN JAVORNIK

Čudovito brunarico je zgradil nekdanji član uprave Kolinske Jože Kovačič. FOTO: DEJAN JAVORNIK

Pravljica in v primerjavi z drugimi skoraj neopazna brunarica Primoža Rogliča FOTO: DEJAN JAVORNIK

Tudi nekdanji minister Milan Pogačnik je med izbranci. FOTO: LEON VIDIC

turistične platforme, kot sta Booking in Airbnb. Tako cene nakupa kot tudi kratkoročnega najema letijo v nebo in so še višje kot cene nepremičnin v najdražji Ljubljani. Na primer: cena petih prenočitev za dva odrasla in enega otroka v brunarici Chalet Trzinka, ki je v lasti ruskega poslovneža, znaša vrtoglavih 2850 evrov, torej 570 na dan, ponujajo pa savno, skupno kuhinjo, opremo za žar in drugo. Nekoliko nižje, a še vedno precej zasoljene so cene v drugih, manjših brunaricah; nikjer se ne spustijo pod 100 evrov na dan na osebo.

Rekordni meter

Še bolj vrtoglave so cene nakupa nepremičnin. Tako smo med oglasi na spletnem nepremičninskem portalu opazili po zagotovilih nepremičninskih agentov edinstveno priložnost, in sicer ponudbo za nakup počitniške hiške v izmeri 84 m² bruto oziroma 50 m² neto uporabne površine. Lani so jo prodajali za kar 650.000 evrov! Ni nam znano, ali je bila prodana in po kakšni ceni, a s ceno

200
nepremičnin v
naselju Goreljek.

650.000 €
za 50 m² neto
uporabne površine.

13.000 €
za kvadratni meter
je slovenski rekord.

Objekt s 50 m² uporabne površine so lani
prodajali za rekordnih 650.000 evrov.
FOTO: NEPREMIČNINE OD UST DO UST/FACEBOOK

13.000 za kvadratni meter je poključka brunarica celo premagala državni rekord iz lanskega leta, ko so v Ljubljani novo stanovanje prodali za 10.700 evrov na kvadratni meter uporabne površine. Za skoraj polovico manj, a še vedno za vrtočlavih 380 tisočakov je bila nedavno na

prodaj gorska koč z 84 m² bivalne površine na okoli 1000 m² veliki parceli. V oglasu so omenili, da voda iz vodnjaka ni pitna, da pa koč združuje avtentičen gorski značaj s sodobnim udobjem, kar jo naredi primerno tako za osebno rabo kot turistično oddajanje.

Pokljuka tako že dolgo ni več le izjemno zatočišče v naravi za gornike, pohodnike, smučarske tekače in gobarje, ampak je postala predvsem skrita in mirna lokacija za bivanje v naravi za bogataše in s tem tudi odlična naložba za turistično oddajanje. ■

Posest lastnika letalskega
logističnega podjetja Jakob's center
Roberta Grabljevca FOTO: DEJAN JAVORNIK

